

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Карлово, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. П.

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. П. Гражданско дело №
20225320101392 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по иск с правно основание чл. 150 от СК.

Ищцата М. П. З. с ЕГН *****, в качеството на майка и законен представител на малолетното дете П. М. Ш. с ЕГН ***** двамата от град С., община С., област П., комплекс „С.“ бл. *** твърди, че ответникът М. Г. Ш. е баща на малолетното дете П. М. Ш.. С определение от 26.04.2028г. по гр.д. № 450/2018г. по описа на Районен съд Карлово, влязло в законна сила на 04.05.2018г. ответникът се задължил да заплаща на детето П. месечна издръжка в размер на 160 лева, считано от 01.02.2018г. до навършване на пълнолетие на детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното прекратяване или изменение, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска. Детето П. М. Ш. живеело заедно с майка си М. П. К. в гр. С.. Непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието му се поемали от майката, която поемала и по-голямата част от издръжката на детето. П. М. Ш. бил редовен ученик в 6-ти клас на ОУ „С.С.К.М.“ - гр. К. като обучението му било свързано със закупуване на учебници, учебни тетрадки, помагала и други ученически пособия. Майката осигурявала на детето ежедневно храна за училище и „джобни“ в размер на 7 лева. Детето израствало много бързо и интензивно, което налагало закупуването често на дрехи и обувки - всеки сезон. П. М. Ш. боледувал значително през зимния сезон, което налагало купуването на лекарства, медикаменти и витамини. Майката на детето осигурявала паричните средства за ученическите екскурзии и летните почивки на детето, заплащала мобилния му телефон с интернет, кабелна телевизия и всички месечни консумативи - ток, вода, отопление и т.н. През последните две години, поради световната пандемия ****, П. М. Ш., както и

всички деца в страната, се обучавал онлайн. Това наложило купуването на таблет, за да може детето успешно да се включва в учебните дисциплини. Майката получавала средно брутно месечно възнаграждение в размер на около 1200 лева. Ответникът бил работоспособен и нямал задължения за издръжка към други лица. Същият заплащал определената месечна издръжка за детето П., но 160 лева били крайно недостатъчни за отглеждане на 12-годишно момче. Счита, че същият можел да заплаща издръжка в по-висок размер, а именно в размер на 400 лева месечно. От определянето на месечната издръжка в размер на 160 лева изминали повече от 4 години, през които значително се променила икономическата обстановка в страната. Същевременно и детето П. пораснало, с което се увеличили и нуждите му. Определената месечна издръжка за детето П. Ш., съгласно чл. 142, ал.2 от СК била под минималния размер. Налице било изменение в нуждите на детето във връзка с обичайния растеж през последните четири години, изминали към датата на предявяване на иска. Понастоящем П. Ш. бил на 12 години. Растежът винаги предопределял и повече средства за издръжка за обичайните нужди. Фактите, че нуждите се увеличили от една страна били обичайните такива във връзка с растежа, от друга - във връзка с внезапно изменената икономическа обстановка в страната, считано от първото полугодие, при която се наблюдавало значително увеличаване на стоки, включително тези от първа необходимост във връзка с ръста на инфлацията, който бил над обичайния, сравнимо с предходни години. Тези два факта - растежът на детето и изменената икономическа обстановка, били основание за изменение на размерът на месечната издръжка.

МОЛИ съда да постанови решение, с което измени издръжката, постановена с определение № 438 от 26.04.2018 г. по гр. дело № 450/2018г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 04.05.2018 г., като я увеличи от 160 лева месечно на 400 лева месечно, считано от предявяване на иска – 31.10.2022 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от падежа ѝ до окончателното плащане. Претендира за разносните по делото.

Ответникът М. Г. Ш. с ЕГН *****, село Д., община К., област П., ул. *** оспорва иска по размер. Признава следните факти: че е баща на малолетното дете П., че майката упражнява родителските права по отношение на детето и че между родителите е одобрено споразумение относно упражняването на родителските права, режима на личните отношения и издръжката му, съгласно което ответникът се е задължил да плаща на детето си издръжка в размер на 160 лева месечно, че синът му П. М. Ш. е редовен ученик в 6-ти клас в ОУ „С.С.К.М.“ град К., че непосредствените грижи по неговото отглеждане се поемат от майката. Не оспорва и това, че не дължи издръжка на други лица в кръга на определените от чл.141 от СК. Оспорва следните твърдения, изложени в исковата молба: че майката поема по-голямата част от издръжката на детето; че той плаща по 160 лева месечна издръжка; че синът му боледувал „значително“ през зимния сезон; че ищцата получава средно брутно месечно възнаграждение в размер на 1200 лева; че ответникът имал възможност да изплаща месечна издръжка в размер на 400 лева. Счита, че ищцата явно умишлено „премълчала“ какво данъчно облекчение получила за детето. Съгласно §9 от ПЗР на ЗДБРБ за 2021г. то

било в размер на 450 лева. За настоящата 2022 г. съгласно §18 т.2 от ЗИДЗДБРБ за 2022г. - в размер на 600 лева. Това били средства, които наред с детските добавки се предоставяли на родителите с цел да бъдат подпомогнати при отглеждането на децата. С исковата молба ищцата представила имунизационното досие на сина им. Ако с неговото представяне тя се домогвала до това, да „докаже“, че синът им боледува „значително“, то държал да припомни, че страната ни има нормативно определен имунизационен календар, който бил задължителен за гражданите на Р.Б., и че всички имунизации по този календар били абсолютно безплатни. Представянето на имунизационното досие нито доказвало твърдението на ищцата, че синът им боледува „значително“, нито установявало това, тя да е правила каквито и да било разходи по повод поставянето на тези ваксини. За щастие синът им бил едно нормално, здраво, активно дете с обичайните за възрастта му нужди. От началото на месец септември тази година ответникът изплащал по 180 лева месечно за издръжка на сина им, но не се ограничавал с тези средства. Всяка седмица синът му ходел при него и тогава бащата му давал по 20 лева за джобни разходи. Наред с това, ако имало нужда да му се купува нещо, той винаги предавал изискванията на майка си и ответникът предоставял допълнителни средства, било за покупката на дрехи, обувки, колело, било за покриване на други допълнителни разходи, като например училищни екскурзии. Наред с тези средства, отделно от бащата, бабата на детето по бащина линия също редовно давала пари на сина им. Освен това много често детето се обаждало на баща си, за да го кара с автомобила си. Това, както и обстоятелството, че ответникът ежедневно пътувал до работното си място, а понякога имало проблеми с транспорта, налагало постоянно да поддържа личния си автомобил в пълна изправност. Това наложило през 2021 г. да изтегли потребителски заем, като средствата вложил в ремонт на автомобила си. Поради възникване на други неотложни разходи се наложило през месец ноември тази година да рефинансира този кредит, по който понастоящем плащал месечна вноска в размер на 127.45 лева. Наред с това държал да припомни, че синът им прекарвал при него и по-продължителни периоди от време, когато изцяло поемал издръжката му. Ответникът, също както и ищцата, плащал комунални разходи, както и разходи за телефон, интернет, телевизия, и именно защото бил на ясно, че всички имат разходи и че постоянното поскъпване на живота се усеща от всички им, се стараел в рамките на това, което му е по силите, да дава допълнителни средства за издръжката на сина си. Приложени към настоящия отговор на исковата молба представя фишовете си за получените заплати за месеците септември и октомври 2022г., от които било видно, че реално чисто получавал около 1100 лева на месец и то след увеличението на заплатите в дружеството, в което работи. С тези средства трябвало да покрива комуналните си сметки, личните си разходи, както и да плаща дължимата за сина си издръжка, да поддържа автомобил и да изплаща кредит. Повече от очевидно било, че ако трябва да плаща месечна издръжка в претендирания от ищцата размер буквално нямало да разполага със средства дори да се изхранва, след като покрие текущите разходи за месеца. Ищцата по никакъв начин не обосновала с исковата си молба твърдението, защо счита, че е в състояние да плаща претендираната от нея издръжка в размер на 400 лева. Този размер не само, че не бил по силите му, но и бил необосновано висок, и

по никакъв начин не кореспондирал нито с твърденията, изложени в исковата молба, нито с представените със същата доказателства.

МОЛИ съда да постанови решение, с което отхвърли иска за размера над 200 лева като неоснователен.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори и се установява от приетото като доказателство удостоверение за раждане и заверен препис от протоколно определение № 438 от 26.04.2018 г. по гр. дело № 450/2018г. по описа на КрлРС, че ответникът е баща на детето П.. С посоченото определение родителите на ищеца са сключили съдебна спогодба, одобрена от съда, по силата на която упражняването на родителските права върху ищеца е предоставено на майката, а бащата – ответник в настоящия процес се е задължил да заплаща на сина си издръжка в размер на 160 лева месечно, считано от 01.02.2016 г. до настъпване на законоустановена причина за изменение или прекратяване. Определението на съда за одобряване на съдебната спогодба е влязло в законна сила на 04.05.2016 г. в частта, касаеща сключената спогодба. От представеното удостоверение за доходите на майката се установява, че същата получава средно месечно брутно трудово възнаграждение (БТВ) в размер на 1273.77 лева, изчислено на база 6 месеца през периода април-септември 2022 г. От представената по делото служебна бележка се установява, че през учебната 2022/2023 г. детето е ученичка в шести клас в ОУ „С.С.К.М.“ – град К.. От представеното удостоверение за доходите на бащата се установява, че същият получава средно месечно брутно трудово възнаграждение (БТВ) в размер на 1237.90 лева, изчислено на база 6 месеца през периода май-октомври 2022 г. Ответникът е представил и фиш за заплата за месеците септември и октомври 2022 г., от които се установява, че нетното трудово възнаграждение, което получава е в размер на около 1025 лева. По делото е представен договор за потребителски кредит и погасителен план към него, от който се установява, че ответникът е получил банков кредит в размер на 8 500 лева и месечната му погасителна вноска е в размер на 130.27 лева, а срокът за погасяване е осем години (96 месечно вноски). По делото е представена гаранционна карта с фискален бон, от който е видно, че е закупен преносим компютър на стойност 1029 лева на 27.12.2021 г.

Във връзка с твърденията на страните съдът е изслушал свидетели.

В показанията си св. К., съжителстващ на семейни начала с майката сочи, че за първия учебен ден се наложило да купят на детето дрехи, обувки и учебни помагала, които платили те. Свидетелят не знаел дали бащата е дал част от парите на майката във връзка с подготовката за първия учебен ден. Свидетелят сочи, че най-често той кара детето на училище от С. до К., понякога се налагало П. да пътува с обществен транспорт. Бащата нито ходел сутрин да води детето до училище, нито го вземал от училище. В повечето случаи свидетелят водел детето при бащата в село Д.. П. нямал сериозни заболявания, боледувал от сезонни болести. Когато бил болен, за лекарства били нужни средства около 40-50 лева и в повечето случаи ги плащали майката на детето и свидетелят. П. имал колело, което стояло в дома на баща му, защото карането там било по-безопасно, но го платила майката. Ходенето на кино на детето, когато се случвало, струвало около 20 лева. Детето ходело

на екскурзии от училище и свидетелят не знаел дали бащата е поемал част от средствата за тях, ответникът не го водел на почивка през лятото или на друга екскурзия. Ответникът живеел в един дом с родителите си и приятелката си, детето спяло на етажа на баба си и дядо си, посещавало баща си два пъти месечно. За онлайн обучението на децата се наложило да бъде купен лаптоп и свидетелят лично го платил, наложило се да прекарат и домашен интернет и за него плащали по 15 лева месечно. Във връзка с конкретен здравословен проблем на детето – поставяне на скоби на ноктите на краката, бащата отказал на майката да си разделят сумата за манипулацията, която струвала общо 120 лева. Джобните на детето на ден били по 7 лева, а когато П. пътувал с автобус му давали и допълнително пари. Понякога майката му приготвяла храна. Свидателят не знаел ответникът да е давал джобни пари на детето, то споделяло, че баба му и дядо му са му давали по 10-20 лева. Свидателят работел в село Ведраре и воденето на П. на училище му било по път, а понякога се случвало освен бащата на детето, да го взема и приятелката на баща му. Майката на П. през миналата година получила данъчно облекчение в размер на 450 лева, а за тази година (2022) още не били направени постъпки. С тези 450 лева бил платен лаптопа на детето, а разликата платил свидетелят.

В показанията си св. И., съжителстваща на семейни начала с бащата сочи, че живее с ответника в неговата къща в село Д., а родителите му живеели в отделна пристройка. Разходите по домакинството поемали ответникът и свидетелката, защото родителите на ответника не могли да смогнат с пенсиите си. П. ходел често – в събота и неделя и през ваканциите. Когато бил при тях, те поемали разходите за него. Нямаło определена сума, давали му такава, от каквато имал нужда, ако се нуждаел от нещо, му го купували. Сумите на месец достигали около 100-150 лева, не ги брояли. Баба му и дядо му също му давали отделно някакви суми. Отказали му единствено сумата от 600 лева, която поискал за купуване на колело, другата част от нея трябвало да плати майката на П., но за свидетелката и партньорът ѝ тази сума били непосилна. Свидетелката имала две деца – на 11 години и на 17 години, които живеели с майка ѝ. П. не искал пари за лечение, веднъж майка му поискала 60 лева за някакъв проблем с ноктите на краката, но свидетелката не знаела дали ответникът ѝ е дал. Когато ѝ посещавал, П. излизал да играе с децата, водили го с тях на събор, ходел са си пазарува от магазина и тогава му давали средства. Самите те не ходили на почивка, затова не са водили и детето. П. не искал пари за екскурзия. Ответникът имал автомобил, който ремонтирали наскоро, дори взел кредит, защото нямал възможност да го ремонтира. Чистите им доходи с ответника били около 1900 лева, а средствата за нейните деца отделяли тя и бащата на децата. В двора на къщата, в която живеели отглеждали зеленчуци и животни.

Други доказателства от значение за правния спор не са ангажирани.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Основателността на иска по член 150 от СК се предпоставя от наличието на трайно съществено изменение на нуждите на издържания или трайна съществена промяна на възможностите на задълженото лице. Съгласно нормата на член 143, ал. 2 от СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо от това дали са

трудоспособни и дали имат имущество. Конкретният размер на дължимата издръжка следва да бъде определен с оглед критериите, залегнали в член 142, ал. 1 от СК: в зависимост от нуждите на детето и възможностите на родителите. Нуждите на детето се преценяват като се вземе предвид възрастта, здравословно състояние, разходите за облекло и храна, както и разходи по обучението му. В настоящия процес са въведени доводи – увеличена възраст на детето във връзка с което са нараснали нуждите му и продължителен период от време, в който издръжката не е променяна. Не са навеждани доводи за специални нужди на П., нито за някакво съществено изменение в трудоспособността и възможностите на родителите да осигуряват издръжка.

ОТНОСНО нуждите на детето:

Съдът намира, че в процеса се доказва изменение в нуждите на детето във връзка с обичайния растеж през последните почти пет години (изминали към датата на предявяване на иска). Понастоящем П. е на 12 години, ученик в шести клас. По делото е установено от неоспорените показания на св. И., че ответникът участва с допълнителни средства, макар и минимални, извън присъдената издръжка – дава джобни на детето, дава средства да си купува храни извън домашната, каквито пожелае и купува вещи за ползване в дома си – маратонки, джапанки. Не се установява друго допълнително участие на ответника при отделяне на средства за издръжка за малолетния му син. Растежът винаги предопределя и повече средства за издръжка за обичайните нужди. Фактите, че нуждите са се увеличили от една страна са обичайните такива във връзка с растежа, от друга – във връзка с внезапно изменената икономическа обстановка в страната, считано от началото на миналата година се наблюдава значително увлечение на стоки, включително тези от първа необходимост във връзка с ръста на инфлацията, който е над обичайния, сравнимо с предходни години. Тези два факта са достатъчни съдът да приеме, че искът е доказан по своето основание. Действително, с гласните доказателства не се установиха конкретни променени нужди на детето за период от около пет години, но растежът предопределя и нарастването им. По отношение на здравословното състояние на П. не се установяват специални нужди, нито такива, свързани с обучението му и изискващи увеличени разходи в сравнение с тези на връстниците му.

ОТНОСНО възможностите на родителите:

В производството не са доказани промените, които са настъпили с доходите на родителите през изминалите пет години. Страните са се задоволили да ангажират доказателства само за настоящите си доходи, а в тежест на ищеца е било да установи именно изменение в обстоятелствата в сравнение с предходно определената издръжка. И двамата родители имат приблизително еднакви доходи, работят в едно и също дружество, всеки от тях живее с партньор в общо домакинство и разделя разноските си по битовите сметки. Мъжът, с който майката на П. живее на семейни начала няма ненавършили пълнолетие деца, а жената, с която съжителства бащата има две свои деца. Никой от родителите няма задължение към други ненавършили пълнолетие деца. При обсъждане на въпроса за определяне възможностите на родителите да дават издръжка, съдът не взема предвид разходите им за погасяване на кредити, защото сумите от получените кредити

са първоначално влезли в патримониума на задълженото лице, т.е. разходвани са във връзка с негови нужди. В конкретния случай установено е, че сумата по кредита на ответника е била използвана за семейни разходи – ремонт на автомобил, а макар и без писмени доказателства, за майката на ищеца е установено, че е било закупено жилище и във връзка с плащането му е ползван ипотечен кредит. За ответника е установено, че домакинството може да бъде подпомогнато посредством отглеждането на земеделски култури и животни. Не е установено дали майката се подпомага по ежемесечно по чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца, но е установено, че през последните две години тя ползва данъчни облекчения – в размер на 450 лева за 2021 г. и в определения размер от 600 лева за 2022 г. (още неполучени към даване ход на устните състезания). По изложеното съдът приема, че всеки от родителите реализира доходи под средните за област П. – 1 502 лева по данни на НСИ за третото тримесечие на 2022 г., и не са установени никакви други източници на доходи за всеки от тях извън трудовото правоотношение. При изследване на възможностите на едно лице не се търсят единствено удостоверените доходи, получени по трудово или служебно правоотношение, или от собствена търговска или стопанска дейност, а съдът изследва за наличието на всякакви източници на доходи, включително такива, получени чрез полагане на труд, без да са удостоверени по някакъв начин или в натура. В случая за никой от родителите не е установен друг източник на доходи, извън посочения по-горе. Не са установени конкретни разходи на родителите във връзка с влошено здравословно състояние.

При определяне на средствата за издръжка, която бащата следва да плаща на детето си, не следва да се отчитат неговите разходи във връзка с полагани грижи за родителите му, с оглед реда, установен в чл. 141 от СК, който определя в какъв ред задълженото за издръжка лице е длъжно да я предоставя. На първо място са поставени децата и съпруга на задълженото лице, като ненавършилите пълнолетие винаги са с предимство. Действително, пенсиите на възрастните хора може би не стигат за покриване на битови сметки и ежедневни разходи, но в конкретния случай от значение са нуждите на П., която няма право да работи и единствените, които следва да осигурят издръжката му са неговите родители. През изминалия период от време са настъпили няколко нормативни промени в размера на минималната работна заплата за страната и понастоящем минималният възможен размер на издръжката възлиза считано от 01.01.2023 г. на 195.00 лева.

При това положение съдът приема нарасналите нужди на П. за установени и доказани във връзка с обичайния растеж за изминалите около пет години към датата на предявяване на иска. Доходите на родителите са почти идентични, като майката е тази, която поема непосредствените грижи по отглеждането на П., което предполага и по-големи разходи от нейна страна. Съдът взема предвид факта, че ответникът полага, макар и инцидентно и допълнителни грижи за сина си извън предходно определената издръжка и доброволно е започнал да плаща по-голям размер от 180 лева (при минимален такъв 177.50 лева) преди последното увеличение на МРЗ.

Като взе предвид конкретните нужди на детето, съдът счита, че са необходими и възможни средства в размер на 500 лева месечно, от които

бащата следва да заплаща сумата от 260 лева, а разликата да се поеме от майката. За да определи конкретния размер на увеличението, съдът взе предвид, че с постановление Постановление № 268 на МС от 21.09.2022 г. за определяне размера на линията на бедност за страната за 2023 г., е определен, считано от 1 януари 2023 г. размер на линията на бедност за страната 504 лева. В случая родителите получават доходи, които позволяват за детето им да бъдат отделяни средства около линията на бедност, и предвид факта, че доходите на родителите са приблизително еднакви, и под средните, то съдът следва да определи по-голям дял от издръжката за бащата, като отчита данъчните облекчения, които майката получава във връзка с детето. Поради изложеното искът следва да се уважи до размера от 260 лева, като за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 400 лева, искът следва да се отхвърлят като неоснователни.

ОТНОСНО разноските:

Ищцата претендира разноски и такива се следват на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, поради което съдът следва да ѝ присъди разноски съразмерно с уважената част от иска в размер на 166.67 лева. Ответникът претендира разноски и такива му се следват съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 291.67 лева. При това положение съдът следва да осъди ищеца да заплати на ответника разноски по компенсация в размер на 125 лева.

На основание член 78, ал. 6 от ГПК, съдът следва да се осъди ответника да заплати държавна такса по сметка на КрлРС върху увеличената издръжка в размер на 144.00 лева, изчислена като 4% върху увеличението за 36 месеца.

На основание член 242, ал.1 от ГПК, следва да се допусне предварително изпълнение на решението, в частта му относно издръжката.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, на основание чл. 150 от СК, размера на издръжката, постановена с протоколно определение № 438 от 26.04.2018 г. по гр. дело № 450/2018г. по описа на КрлРС, която М. Г. Ш. с ЕГН *****, село Д., община К., област П., ул. *** заплаща на малолетното си дете П. М. Ш. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител М. П. З. с ЕГН *****, двамата от град С., община С., област П., комплекс „С.“ бл. **, като я **УВЕЛИЧАВА** от 160 (сто и шестдесет) лева на 260 (двеста и шестдесет) лева месечно, считано от подаване на исковата молба – 31.10.2022 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, считано от падежа на плащане до окончателното плащане, като за разликата над 260.00 лева до пълния предявен размер от 400.00 (четиритоти) лева месечно, отхвърля иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА П. М. Ш. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител М. П. З. с ЕГН *****, двамата от град С., община С., област П., комплекс „С.“ бл. ** да заплати на М. Г. Ш. с ЕГН *****, село Д., община К., област П., ул. *** разноски по компенсация в размер на

125.00 (сто двадесет и пет) лева.

ОСЪЖДА М. Г. Ш. с ЕГН *****, село Д., община К., област П., ул. *** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на КрлРС държавна такса върху увеличението в размер на 144.00 (сто четиридесет и четири) лева.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта му относно издръжката.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд Пловдив, в двуседмичен срок от съобщаването му.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____